

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 6. (85.) 2011. gada jūnijs

MĒS VISI ESAM ZIŅNEŠI. KĀDAS ZIŅAS NESĒJS ESI TU? ...

MAZSALACAS MŪZIKAS SKOLĀ 15. jūnijā plkst. 13.00

PIEREDZES APMAIŅA – SEMINĀRS ❀ DZEJA ❀ DZIESMA

1. daļa –

SOCIĀLO RISINĀJUMU VEIDI bez mājokļa palikušo personu situācijas uzlabošanai (ISPAW) Mūzizglītības programmas

Grundtvig mācību partnerības projekta pieredze

- Grundtvig programma - iespējas pieaugušajiem.

Grundtvig mācību partnerības projekts ISPAW

- Projekta laikā aplūkotās labās prakses piemēri:

→ Asociācija "Dzīvesprieks" - bāreņu arodapmācības centrs

→ Brother Albert bezpajumtnieku patversme Polijā, Ržešovā.

→ Romu kopienas ciemati Rumānijā, Kalaraši.

→ Imigrantu atbalsta centrs Sicīlijā, Palermo.

→ Darbs ar bezpajumtniekiem Francijā, Lorient

Diskusijas, jautājumi un atbildes.

Semināru vadītājs:

Ieva Upesleja, biedrība " Pozitīvā Doma"

Sarma Upesleja, biedrība " Pozitīvā Doma"

2. daļa -

Dzeja - **Sarma Upesleja**

Akordeons un dziesma - **Anita Stikāne**

AICINĀM UZ JĀUKU TIKŠANOS!

Vikijas Maironas un Breta Vitera grāmata **“Djū. Mazpilsētas bibliotēkas kaķis, kas aizkustināja pasauli”** ir patiešām unikāla grāmata, jo tās galvenais varonis ir kaķis un šī grāmata ir īpaša ar to, ka visi notikumi ir reāli. Iedomājieties paši, ko jūs darītu, ja kādu rītu savā darba vietā atrastu mazu, mīlīgu kaķēnu, kurš aukstumā pabijis visu nakti? Sliktākajā gadījumā jūs dzīvnieku aizvestu uz kādu patversmi, bet, iespējams, jūs rīkotos tāpat kā bibliotēkas darbiniece Vikija Mairona un nolemtu kaķēnu paturēt.

Grāmatā ir skaists un apbrīnojami sirsnīgs vēstījums par ģimenes attiecībām, mīlestību pret kaķi, žēlsirdību, fiziskām un emocionālām sāpēm un galvenais – par mazu radību lielo spēku un ietekmi uz mūsu dzīvi.

Turpinājumā neliels citātiņš, kas man šķita interesants ar to, ka varam vilkt paralēles ar mūsu bibliotēku -

- „Un tomēr, par spīti tam visam, Spenserā sabiedriskā bibliotēka savā būtībā ir palikusi tāda

pati kā agrāk. Paklājs ir cits. Sētas puses logs ir aizmūrēts, un to aizsedz grāmatplaukti. Bibliotēkā ir mazāk koka, mazāk atvilktnu un vairāk elektronikas. Bet pie mums joprojām ierodas bērnu grupas, kas klausās stāstus un smejas. Vidusskolēni joprojām te nosit laiku. Vecāki cilvēki pāršķirsta avīzes. Biznesa ļaudis lasa žurnālus.

Un, iegājuši bibliotēkā, jūs joprojām varat redzēt grāmatas: plaukts pie plaukta, rinda pie rindas. Varbūt to vāki ir krāsaināki, dizains izteiksmīgāks, forma mūsdienīgāka, taču visumā grāmatas izskatās tāpat kā 1982. un 1962., un 1942. gadā. Un tās nemainīsies. Grāmatas izdzīvoja, kad parādījās televīzija, radio, “runājošās bildes”, apkārtraksti (pirmie žurnāli), dienas avīzes (sākotnējie laikraksti), populāri šovi un Šekspīra lugas. Tā ir pārdzīvojušas Otro pasaules karu un Simtgadu karu, “Melno nāvi” un Romas impērijas sabrukšanu. Grāmatas pat ir pārdzīvojušas drūmos viduslaikus, kad gandrīz neviens neprata lasīt un katra grāmata tika pārrakstīta ar roku. Un tās nenogalinās arī internets.

Arī bibliotēku ne. Varbūt šī vieta vairs nav tāda mierīga grāmatu krātuve kā pagājušajos laikos, taču mēs kalpojam sabiedrībai labāk nekā jebkad agrāk. Esam saistīti ar plašāku pasauli nekā iepriekš. Mēs varam piedāvāt jebkuru grāmatu katrā laikā; jebkura izpēte tiek veikta ar vienu klikšķi; mēs elektroniski sazināties ar citiem bibliotekāriem, apmainoties ar padomiem un informāciju, kas ir būtiska, lai bibliotēku padarītu labāku un efektīvāku, un mums ir pieejami simtiem laikrakstu un žurnālu par maksu, kas ir mazāka, nekā būtu bijusi pirms desmit gadiem par abonēšanu. To cilvēku skaits, kuri apmeklē Spenserā sabiedrisko bibliotēku, arvien palielinās. Kāda nozīme tam, vai viņi izvēlas grāmatas, iznomā filmas, spēlē videospēles vai apciemo kaķi?” -

Kā domājat Jūs, cienījamie lasītāji?

Vai esat pamanījuši, ka visi mēs esam sava veida ziņneši?

Ar vārdu palīdzību mēs paužam savu viedokli, uzskatus. Mēs nepārtraukti runājam, lai citiem, vai sev pašiem, paustu kādu ziņu vai arī to saņemtu no citiem. Jautājums ir – kāda veida ziņas mēs nododam? Vai mēs paužam patiesas ziņas vai melus? Melu, nepatiesības tālāk nodošana pašos pamatos ir problēma, jo visi konflikti, lai kādi tie būtu, iekšējie - pašam ar sevi, vai ārējie - konflikti ar citiem, ceļas no tā, ka mēs ticam meliem un paši melojam.

Pasaulē dzīvo miljoniem ziņnešu. Bet kādu ziņu nesēji tie ir? Atbilde ir acīm redzama. To ietekme ir viegli pamanāma visā pasaulē. Lielākajai daļai cilvēces nav ne mazākās nojausmas, ka vārdam ir radīšanas spēks. Viņiem nav ne mazākā priekšstata, no kurienes ceļas viņu vārdu spēks, kas nozīmē to, ka viņu vārdiem ir pār tiem vara.

Kādu ziņu nesējs Tu esi? Ļauj šim jautājumam nonākt tavā sirdī. Tieši tur, kur tu vari sajūst vārdu slēpto nozīmi un nolūku. Kad runā, padomā, kādas ziņas tu paud saviem bērniem, saviem mīļotajiem, brāļiem, māsām, vecākiem, visiem citiem, kas ir tev apkārt. Vai esi tenku un melu nesējs? Vai tu vari justies apmierināts, zinot par visām tām traģēdijām, kuru cēloņi ir ticība meliem? Vai tas ir tas ko tu gribi sniegt tiem, kuri ir tev blakus? Vai tas ir tas, ko tu gribi iemācīt saviem bērniem?

Izsakot kādu ziņu, tā vienmēr nonāk pie citiem, bet pamatā tu šo ziņu vienmēr paud pats sev. Padomā, kāda ir šī ziņa. Tas ir ļoti svarīgi, jo tā iespaido visu tavu dzīvi. Kā tu pret sevi izturies? Vai esi laipns pret sevi? Vai respektē sevi? Un vai tu vispār sev patīc? Kādu dzīvi tu pats sev radi? Vai tu esi laimīgs vai ciešanu pilns? Ja tu ciet, ja tavā dzīvē notiek traģēdijas, netaisnība, tad tavus vārdus nevar uzskatīt par gluži nevainīgiem. Visi iekšējie dialogi ar sevi, padara greizas, izkropļotas arī ziņas, kuras tu nodod citiem. Kādu gan informāciju tu vari nodot saviem mīļotajiem, ja ziņas, kuras tu nodod pats sev, ved tevi pie ciešanām?

Iedomājies, ka tu pašlaik runā ar sienu. Atbildi no tās - negaidi. Tu zini arī to, ka vārdi, kurus tu sienai saki, nav domāti tai. Tie ir adresēti sev pašam. Lai tu pats ieraudzītu un sāktu saprast, kādu iespaidu tie atstāj uz visu apkārt esošo. Vēršoties pie sienas, tava doma lieliski izkristalizējas, kļūst pilnīgi skaidra. Tad kļūst labāk saskatāma tavu pausto vārdu būtība, patiesums.

Tagad padomā, kādas ziņas no citiem cilvēkiem tu esi saņēmis savas dzīves laikā. Allaž tev kāds kaut ko ir teicis, vienmēr tu esi uztvēris, sadzirdējis citu cilvēku teikto. Padomā, kā šīs ziņas ir tevi iespaidojušas. Cik no citu cilvēku paustajiem viedokļiem tev ir bijuši pieņemami un ir kļuvuši arī par tavu viedokli? Cik daudzus no šiem uzskatiem tu vēl joprojām sev nēsā līdz un paud pats? Ja tu paud svešu viedokli, tad, padomā, kas ir tas cilvēks, kā viedokli tu paud.

Kas ir tas izšķirošais? Atbilde ir – teiktā apzināšana. Skaidri apzinies, ko tu savas dzīves laikā esi citiem teicis, kā arī to, ko tev ir teikuši citi.

Kad tu sāc apzināti izturēties pret to, ko tu saki citiem un ko tev pauž citi, tavs redzējums pilnībā mainās. Viss nostāsies savās vietās mirklī, kad tu skaidri apzināsies savu vārdu ietekmi, savas rīcības un klātesamības iespaidu uz citiem cilvēkiem. Tad tu skaidri sapratīsi kāds ziņnesis tu esi un kādu ziņu nesēji ir tavi līdzcilvēki.

Kad tu beidzot apzinies savu vārdu spēku, tu vari izmainīt veidu, kā komunicēt ar sevi vai citiem. Iespējams, tu, nevainīgs būdams, esi pieļāvis kļūdas runājot ar citiem, jo neesi apzinājies savu vārdu ietekmi. Bet, kad tu vārdus sāc lietot apzināti, tad vairs nevari atrunāties ar nezināšanu. Tu skaidri apzinies, ko dari, kā arī to, vai tas, ko tu dari, ir pareizi. Bet tad tā jau ir tava izvēle, tavs lēmums.

Un tad rodas jautājums: kādas ziņas tu izvēlies nodot citiem? Vai patiesas, vai melus? Vai tavi vārdi vairo mīlestību vai bailes? Ir cilvēki, kas izvēlas runāt patiesību, vairo mīlestību. **Bet ko izvēlies Tu?**

(Pēc Migela Rīza, Hose Rīza un Dženetas Millzas darbu motīviem)

*Jau jūnijs kļāt! Kā jau ierasts šai ziedu mēnesī,
mēs atkal aicinām uz*

PIRMSJĀNU TIKŠANOS

16.jūnijā plkst. 14.30

pie LKF Ziemeļvidzemes biroja, Baznīcas ielā 14.

Koncertā – ieligošanā tiksimies ar folkloras kopu DORĒ. Tās vadītāja Brigita sola gan SADZIEDĀŠANOS, gan arī APDZIEDĀŠANOS. Piedalīsies arī senie draugi – Baiba Zilpauša ar Ramatas sākumskolas JĀNUBĒRNĪEM un DAIGA ar dāmu deju grupu MINNA no novada kultūras centra. Kļūsībā ceram, ka atnāks arī kāds no konkursa "SALACAS BALSIS" solistiem... Tiek gaidīti arī Jāņi – no pilsētas un novada pagastiem, kā arī kolēģi – kultūras darbinieki, mūsu LABVĒĻI, DRAUGI, sadarbības partneri.

Tikšanos vadīs – Agrita Bērziņa.
Atnāc arī Tu ar Jāņuzāšu pušķi, vainagu... Varbūt SAVU dziesmu vai sakāmo? Parunāsim, kā sagaidīt mūsu skaistākos, latviskākos svētkus!

LITERĀRĀS VĒSTIS lasītāja, projekta autore –
Nelliņa Nurmika

PRIECĪGU VASARAS SAULGRIEŽU LAIKU! ☺

Atgādinu, ka izdevumu var lasīt arī elektroniskā veidā –
<http://www.mazsalaca.lv/lv/kultura/mazsalacas-biblioteka/literaras-vestis>

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja
bibliotekāre **Maija Reinvalde**
tālr. 64251246, e-pasts: maija.r@sveiks.lv